

OBC

ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

KAZUSHI ONO DIRECTOR TITULAR

MARIA JOÃO PIRES I IGNASI CAMBRA

AMB EL SEGON DE MOZART

9, 10 i 11 DE FEBRER 2018
SALA 1 PAU CASALS

KAZUSHI ONO director
MARIA JOAO PIRES piano
IGNASI CAMBRA piano

AUDITORI

www.auditori.cat

Comenta aquest concert amb
#auditori #obc



Lepant 150
08013 Barcelona

Mitjans Patrocinadors

el Periódico

CATALUNYA
RÀDIO

3



Amics de l'OBC

Sigues un més de l'Orquestra

Si t'estimes l'**Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya**, vols conèixer millor el seu dia a dia i participar en activitats exclusives amb els músics com xerrades, assajos privats, presentacions...

Fes-te Amic de l'OBC!



Més informació amicsobc.blogspot.com

PROGRAMA 13

FEBRER DE 2018

DIVENDRES 9 | 20.30 h

DISSABTE 10 | 19 h

DIUMENGE 11 | 11 h

Kazushi Ono director • Maria João Pires piano • Ignasi Cambra piano

1/ FERRAN CRUIXENT
Barcelona 1976

Deus ex machina (2017). Estrena absoluta.
Part 4 de la Tetralogia Cyborg

15'

Obra encàrrec de la FUNDACIÓN SGAE, AEOS i OBC

Amb el suport de:



Co-funded by the
Creative Europe Programme
of the European Union



2/ WOLFGANG AMADEUS MOZART
Salzburg 1756 -
Viena 1791

*Concert per a dos pianos i orquestra núm. 10
en Mi bemoll major, KV 365 (316a)* (1779)

26'

Allegro
Andante
Rondo: Allegro

Maria João Pires piano
Ignasi Cambra piano

PAUSA

20'

3/ JOHANNES BRAHMS
Hamburg 1833 -
Viena 1897

Simfonia núm. 1 en Do menor, op. 68
(1855-1876)

44'

Un poco sostenuto - Allegro
Andante sostenuto
Un poco allegretto e grazioso
Adagio - Allegro non troppo, ma con brio

El temps i la durada del concert són aproximats.



Agraïrem que apagueu els mòbils, desactiveu les alarmes sonores i contingueu els estossecs. Un mocador redueix notablement el soroll.

La lluminositat clàssica, l'èpica romàntica i les últimes tecnologies contemporànies aplicades a la música ens ofereixen avui, en un tríptic fortament contrastat, un intens tast de l'evolució que ha viscut l'expressió musical al llarg dels darrers tres segles.

El viatge dels anys 1777-1778 que Mozart va fer a París va acabar en un fracàs absolut: deutes econòmics, la mort de la seva mare, l'esclat i la frustració de la primera gran convulsió amorosa, i el retorn al servei de l'odiat arquebisbe de Salzburg, a qui Wolfgang creia que havia perdut de vista per sempre. Podríem esperar dramatismes desolats a les primeres obres escrites després d'un viatge així. Però, per a Mozart, la finalitat a l'hora d'escriure música no era parlar d'ell, i així, en aquell moment tan fosc es mostra capaç de començar el *Concert per a dos pianos i orquestra* amb un lluminós doll de salut creativa que brolla de la més límpida florescència vital. Al llarg d'aquest primer *Allegro*, els dos solistes es lliuren a un joc constant d'interaccions mútues en què alliberen a pler la seva exultant complicitat. L'*Andante* vira cap a l'àmbit de la meditació elegíaca, però el *Rondo* final recupera un esparpillat bon humor de manifesta vena popular. Només a l'episodi central d'aquest rondó, en modalitat menor, hi esclaten impensades foscres tempestuoses. Però fins i tot el lament desolat amb què acaba aquesta tempesta amaga un fons còmic. En efecte, es tracta del mateix lament que exhalarà Papageno a *La flauta màgica* quan, davant d'una terrible situació de perill, confessarà a Pamina: «Oh, si fos una rata, com correria a amagar-me!».

Per a una obra així, seria difícil trobar avui uns intèrprets més adients que els que tindrem la singular fortuna de sentir: Maria João Pires, que amb la seva ardent activitat interpretativa ha marcat de forma inconfusible el panorama pianístic contemporani, i Ignasi Cambra, que des del 2015 col·labora amb ella en el projecte *Partitura*, dedicat a la promoció de joves talents. En aquest àmbit, i com a pianista a qui la ceguesa no ha impedit un domini total del seu instrument, promociona la formació musical per a infants cecs.

El 4 de novembre de 1876 es va estrenar a Karlsruhe la *Primera simfonia* de Brahms. L'obra era el resultat d'un treball de vint-i-un anys. El temor reverencial que sentia Brahms de no estar a l'altura de Beethoven va motivar en gran part un període de gestació tan llarg. Però Brahms va presentar aquell dia una obra d'una enorme densitat d'escriptura i d'una coherència formal gairebé exhaustiva. Ja a la introducció del primer *Allegro* (introducció a temps *Un poco sostenuto*) s'hi troben les cèl·lules temàtiques que guien l'esdevenir de tot aquest primer temps. A la secció de desenvolupament, hi sentim el celebèrrim «motiu del destí» de la *Cinquena* de Beethoven. Però Brahms el tracta a la seva manera, molt propera a com ja l'havia desplegat a la seva primera balada per a piano (op. 10/1), inspirada en un antic poema escocès. Això reforça la impressió que, ja des de l'inici, el context

expressiu de la simfonia es mou en l'àmbit de la narració llegendària de rerefons èpic. Una narració en la qual la lògica musical intrínseca i la inspiració literària es van alimentant mútuament. L'*Andante sostenuto* aporta a aquest context el moment líric, sense que això motivi cap disminució en la densitat de l'escriptura brahmsiana. Al tercer temps, *Un poco allegretto e grazioso*, hi raja la fluida afabilitat del clarinet, si bé a la part central Brahms reobre momentàniament els horitzons èpics del primer *Allegro*, que aquí actuen com a presagi de l'últim moviment. De la mateixa manera que a la *Novena* de Beethoven, aquest últim temps està concebut com a culminació de tota la simfonia. I tots dos compositors preparen el tema central amb una llarga introducció, en la qual Beethoven desplega una encesa proclama d'intenció universalitzadora. Brahms, en canvi, amb un boirós *Adagio*, un heràldic toc de trompa alpina i un coral simfònic de ressonàncies litúrgiques, ens embolcalla en la simbiosi entre natura i religió tan consubstancial al món llegendari de la narració romàntica. Amb una preparació tan diferent, el tema central d'un compositor i de l'altre expressen també coses diferents més enllà de les famoses semblances entre totes dues melodies. En el context exhortador de Beethoven, el tema neix com un entusiàstic himne de lloança (l'«Himne a la joia» explicitat al text). En el context rapsòdic de Brahms, el tema adopta la confiada força voluntarista d'un himne de conquesta. A partir d'aquest himne, el moviment avança guiat inicialment per la forma clàssica de rondó-sonata. Però Brahms hi omet reaparicions esperades del tema i, en canvi, hi fa reaparèixer aquí i allà els tocs de trompa alpina i el coral litúrgic de la introducció. D'aquesta manera, la forma heretada del classicisme s'adapta finalment a les vicissituds narratives del poema simfònic. Tot acaba entre èpics alarits de victòria.

Sobre *Deus ex machina* (*Déu a la màquina*), de Ferran Cruixent, el mateix autor explica: «És una obra inspirada en la fascinació per la dependència humana de la tecnologia. L'expressió *Deus ex machina* va ser encunyada per Aristòtil dins les convencions de la tragèdia grega, en què s'utilitzava una màquina per portar a l'escenari actors que feien el paper de déus, per resoldre d'aquesta manera una trama sense solució. La tecnologia ja s'usava, doncs, com un element per resoldre una tragèdia. A partir d'aquest concepte apareixen moltes qüestions de gran actualitat: cada ésser humà que disposi d'una connexió a Internet serà salvat per la màquina? Resoldrà la tecnologia la nostra particular tragèdia? Ens estem convertint alhora en déu i màquina? En aquesta obra, els músics utilitzen tècniques especials, com ara el Cyber Singing (Cibercant, usat per primera vegada a l'obra *Cyborg*, de Ferran Cruixent). El Cyber Singing és una veu digital que prové del mateix músic i que introdueix una nova possibilitat d'interacció entre el compositor i l'interpret, de manera que s'aconsegueixi una comunicació genuïna en tots els àmbits, més enllà del musical. L'arxiu d'àudio MP3 preparat pel compositor és interpretat pel músic des del seu propi telèfon mòbil, un dispositiu comunament utilitzat per a moltes altres finalitats. Som déus dins les màquines? Som ja déus més enllà del cos?».

Deus ex machina, encàrrec de la Fundació SGAE, l'AEOS i l'OBC, és el quart i darrer episodi de la tetralogia del *Cyborg*, començada el 2010 i que ha tingut estrenes a Weimar, Saarbrücken, Detroit i, finalment, Barcelona. Els quatre episodis que la formen són *Cyborg*, *Virtual*, *Big Data* i *Deus ex machina*. *Big Data*, encàrrec de la Detroit Symphony Orchestra, ha estat recentment seleccionada per al premi Prince Pierre de Monaco 2017.

iber:Camera



Valery Gergiev
©Alexander Shapunov

SEGONA DE MAHLER

**Orquestra Simfònica del Teatre Mariinsky
Cor Ibercamera (Mireia Barrera, directora)
Valery Gergiev, director**

Mahler, *Simfonia núm. 2, "Resurrecció"*

Dimarts, 13 de febrer de 2018 - 20.30 H

L'AUDITORI

T. 93 317 90 50

www.ibercamera.com

DESDE  1924
RAMÓN BILBAO

 **Generalitat de Catalunya
Departament
de Cultura**

 **Ajuntament de
Barcelona**

 **FUNDACIÓ
VELA CASAS**

LA VANGUARDIA

 **Cal Música**

OBC ORQUESTRA SIMFÒNICA DE BARCELONA I NACIONAL DE CATALUNYA

L'OBC va ser fundada per l'Ajuntament de Barcelona el 1944, consolidant el projecte de l'Orquestra Pau Casals (1920-1937) que la Guerra Civil va interrompre. Avui dia, tot mantenint l'esperit original de Pau Casals, oberta al món i compromesa amb la societat, té especial cura dels nostres artistes i del nostre patrimoni, i té com a missió divulgar la música simfònica principalment del segle XIX a la creació actual.

Té la seu a L'Auditori, on interpreta 24 programes de temporada a més d'altres concerts que acosten la música d'orquestra a la ciutadania: cinema en versió original, concerts familiars i escolars, música experimental, òperes i música de cambra. També es presenta a llocs emblemàtics com la Plaça de la Catedral, la platja de la Barceloneta o la Sagrada Família.

El primer director titular va ser Eduard Toldrà, i des del setembre de 2015 ho és Kazushi Ono, que també és titular de l'Orquestra Metropolitana de Tòquio. Altres titulars han estat Antoni Ros Marbà, Salvador Mas, Franz-Paul Decker, Luis Antonio García Navarro, Lawrence Foster, Ernest Martínez Izquierdo, Pablo González i Eiji Oue. També ha estat dirigida per Sergiu Celibidache, Valeri Gergiev, Christopher Hogwood, Eliahu Inbal, Emmanuel Krivine, Jesús López Cobos, Marc Minkowski, Michel Plasson, Mstislav Rostropovitch o Leonard Slatkin i entre els solistes convidats destaquen Lang Lang, Janine Jansen, Daniel Barenboim, Anne-Sophie Mutter, Isaac Stern, Radu Lupu, Frank Peter Zimmermann, Arcadi Volodos, Plácido Domingo, Montserrat Caballé, Teresa Berganza, Alicia de Larrocha, Pinchas Zukerman, Martha Argerich, Joshua Bell, Gidon Kremer, Truls Mørk, Viktoria Mullova, Piotr Anderszewski, Gil Shaham, Rudolf Buchbinder, Joaquín Achúcarro, Claudio Arrau, Arthur Rubinstein... L'OBC ha realitzat gires per Europa, Àsia i els EUA i ha actuat a sales com Musikverein, Wiener Konzerthaus, Concertgebouw, Royal Albert Hall, Kennedy Center o Carnegie Hall.

PRIMERS VIOLINS Cristian Chivu, concertino associat / Raúl García, assistent concertino / María José Aznar / Sarah Bels / José Valentín Centenero / Walter Ebenberger / Ana Isabel Galán / Natalia Mediavilla / Katia Novell / María Pilar Pérez / Anca Ratiu / Jordi Salicrú / Cecilia Blanes* / Vladimir Chilaru* / Samuel Cubarsi* / Renata Tanollari* **SEGONS VIOLINS** Alexandra Presaizen, solista / Emil Bolozan, assistent / María José Balaguer / Jana Brauninger / Patricia Bronisz / Mireia Llorens / Melita Murgea / Antoni Peña / Josep Maria Plana / Robert Tomàs / Paola Caballero* / Ana Chiu* / Annedilia Riestra* / Yulia Tsuranova* **VIOLÉS** Ashan Pillai, solista / Josephine Fitzpatrick, assistent / David Derrico / Franck Heudiard / Christine de Lacoste / Sophie Lasnet / Michel Millet / Miquel Serrahima / Jennifer Stahl / Andreas Süßmayr **VIOLONCELS** José Mor, solista / Vincent Ellegiers, assistent / Núria Calvo / Lourdes Duñó / Olga Manescu / Linda d'Oliveira / Jean-Baptiste Texier / Magdalena Cristea* / Marc Galobardes* / Manuel Martínez del Fresno* / Laia Puig* **CONTRABAIXOS** Christoph Rahn, solista / Dmitri Smyshlyaev, assistent / Jonathan Camps / Apostol Kosev / Josep Mensa / Matthew Nelson / Albert Prat / Enric Boixadós* / Stanislava Stoyanova* **FLAUTES** Bea Cambrils / Christian Farroni, assistent / Ricardo Borrull, flauti **OBOËS** Disa English, solista / José Juan Pardo / María José Meniz* / Dolors Chiralat, assistent / Molly Judson, corn anglès **CLARINETS** Larry Passin, solista / Francesc Navarro / Elvira Querol* / Josep Fuster, assistent i clarinet en mi b / Alfons Reverté, clarinet baix **FAGOTS** Sílvia Coricelli, solista / Noé Cantú / Thomas Greaves, assistent / Sławomir Krysmalski, contrafagot **TROMPES** Juan Manuel Gómez, solista / Joan Aragó / David Bonet / Juan Conrado García, assistent solista / David Rosell, assistent **TROMPETES** Mireia Farrés, solista / Adrián Moscardó / Angel Serrano, assistent / Carlos Leite* **TROMBONS** Eusebio Sáez, solista / Vicent Pérez / Francina Mercadal* / Gaspar Montesinos, assistent / Raul García, trombó baix / Francisco Palacios* **TUBA** Juan Bautista Domènech* **PERCUSSIÓ** Joan Marc Pino, assistent / Juan Francisco Ruiz / Ignasi Vila / Miguel Ángel Martínez* **ARPA** Magdalena Barrera **ENCARREGAT D'ORQUESTRA** Walter Ebenberger **RESPONSABLE DE DOCUMENTACIÓ MUSICAL** Begoña Pérez **RESPONSABLE TÈCNIC** Ignasi Valero **PERSONAL D'ESCENA** Joan Luis

KAZUSHI ONO director



© Igor Cortadellas

- Director titular de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya
- Director Musical de la Tokyo Metropolitan Symphony Orchestra
- Assessor Artístic del New National Theatre Tokyo

Considerat un dels directors més brillants de la seva generació, Kazushi Ono ha estat descrit pel prestigiós diari francès Le Figaro com «una de les ments musicals més fascinants de la nostra era». La seva extraordinària capacitat com a director l'ha portat a ser convidat per cèlebres formacions de tot el món: la BBC, les orquestres de Birmingham, Boston, Mont-real i Londres, la Ràdio de Viena, la Leipzig Gewandhaus, La Monnaie i les filharmòniques d'Israel, d'Oslo i de Radio France, entre d'altres. També ha dirigit òperes a teatres tan importants com la Metropolitan Opera de Nova York, La Scala de Milà, la Bayerische Staatsoper, la Deutsche Staatsoper de Berlín o l'Òpera de París.

Del 2008 al 2017 va ser director titular de l'Òpera Nacional de Lió i ha estat recentment guardonat pel Ministeri de Cultura francès com a Oficial de les Arts i de les Lletres, títol que se suma al prestigiós Asahi Prize que va rebre el gener del 2015.

La seva manera de fer als assaigs transmet sinceritat, receptivitat i molta calma. Als concerts s'entrega totalment a una recerca mística del fet musical que depassa les simples lectures racionals.

Gràcies a les empreses que donen suport al mestre Kazushi Ono



NISSAN

MARIA JOÃO PIRES piano



© Felix Broede

Nascuda el 23 de juliol de 1944 a Lisboa, Maria João Pires va realitzar la seva primera actuació pública amb només 4 anys. Va començar els seus estudis de música i piano amb Campos Coelho i Francine Benoît, i, posteriorment, va treballar amb Rosl Schmid i Karl Engel a Alemanya.

Des de 1970 ha donat molta importància dins la seva trajectòria musical a la tasca de reflectir la influència que té l'art sobre la vida, la comunitat i l'educació, buscant noves maneres d'implementar teories pedagògiques en la societat i fomentar l'intercanvi d'idees mitjançant el reconeixement i el respecte cap a les diferents cultures.

L'any 1999 va crear el Centre per a l'Estudi de les Arts a Belgais (Portugal) i, posteriorment, va ampliar aquest projecte amb altres iniciatives a Espanya (Salamanca) i a la ciutat brasilera de Salvador de Bahía. El 2012 va començar a Bèlgica dos projectes complementaris: l'"Equinox", que ofereix ajuda als nens menys afavorits a través del cant coral, i el "Partitura", que té l'objectiu de crear una interacció entre artistes de diferents generacions i oferir una plataforma de desenvolupament alternativa a un món massa centrat en la competitivitat.

Ha actuat amb les millors orquestres del món com la Filharmònica de Berlín, la Royal Philharmonic, la Filharmònica de Viena o les simfòniques de Chicago i San Francisco. A més, ha tocat sota la batuta de grans Mestres com Claudio Abbado, Edo de Waart, Charles Mackerras, Lovro von Matacic, Charles Dutoit, Herbert Blomstedt i Michael Tilson Thomas, entre d'altres. A més de les seves nombroses actuacions en directe, ha realitzat gravacions per al segell Erato i per a Deutsche Grammophon.

IGNASI CAMBRA piano



Nascut a Barcelona el 1989, va començar la seva formació pianística als 6 anys a l'Escola de Música de Barcelona de la mà de Maria Lluïsa Alegre i Albert Atenelle. Als 17 anys va obtenir una beca per la Jacobs School of Music de la Universitat d'Indiana. Durant dos anys va formar part del reduït grup d'alumnes que integren el Toradze Piano Studio, tutelat pel mestre Alexander Toradze, fet que el va acostar a la figura d'un dels seus principals mentors: Valery Gergiev. El 2013 va ingressar a la que es considera la millor escola de música del món, la Juilliard School de Nova York, per realitzar un màster de piano amb Jerome Lowenthal i Matti Raekalio. El 2015 va tornar a Catalunya on va estar com a artista resident dins el programa Residències Musicals a La Pedrera i aquell mateix any entra a formar part del projecte "Partitura" de promoció de joves talents musicals, liderat per la pianista Maria João Pires.

Ha actuat a prestigioses sales d'arreu del món com el Carnegie Hall de Nova York, el Kennedy Center de Washington DC, les Nacions Unides, el Minato Mirai Hall de Yokohama o el Teatre Mariïnski de Sant Petersburg, així com al Liceu, al Palau de la Música, a l'Auditori de Barcelona i a l'Auditorio Nacional de Madrid. També ha format part de la programació de la Quinzena Musical de Sant Sebastià i de la Temporada d'Ibercamera i ha participat a festivals com la Schubertiada de Vilabertran i el Festival Castell de Peralada. Els concerts d'aquest cap de setmana representen el seu debut amb l'OBC.

Dins la seva discografia destaca el seu primer treball Live in Barcelona, amb obres de Grieg i Rachmaninov. En breu sortirà a la venda el seu nou disc amb Impromptus de Schubert i Chopin.



CAMP NOU
EXPERIENCE
TOUR & MUSEU



ACTIVITAT EXCLUSIVA PER ALS ABONATS A L'OBG

Visita guiada al Museu del FC Barcelona*

Dimecres 14 de febrer a les 18:30h

Viviu l'emoció d'accedir al terreny de joc des del túnel de vestidors, descobriu l'espai dedicat a Leo Messi, admireu les 5 copes d'Europa guanyades o interactueu amb la història del Club al Museu. Podreu inclús seure a la banqueta del primer equip!



Apunteu-vos-hi a www.auditori.cat fins al diumenge 11 de febrer a les dotze de la nit i podreu aconseguir una de les 15 entrades dobles disponibles.

A partir del dia 12 ens posarem en contacte amb els guanyadors.

*Visita no adaptada a persones amb problemes de mobilitat.

Celebra el centenari del naixement
de Leonard Bernstein amb l'OBC!

OBC

ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

KAZUSHI ONO DIRECTOR TITULAR

16, 17 i 18 de febrer 2018 · Sala 1

CENTENARI BERNSTEIN

Kazushi Ono i Nikolaj Znaider

ARNAU TORDERA I » *Illa Esperança*. Encàrrec de l'OBC.
Estrena absoluta. ET TOCA A TU

COPLAND » *El Salón México*

BRUCH » *Concert per a violí i orquestra núm. 1*, op. 26,
en sol menor

BERNSTEIN » *Kaddish (simfonia núm. 3)*.
Primera audició de l'OBC

ENTRADES
A PARTIR DE
10€

Venda d'entrades www.auditori.cat

LAUDITORI